

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. N. Mămăligă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Galițchi Alexei, reprezentat de avocatul Daniliuc Nicolae,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galițchi Alexei împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a sentinței penale și repararea prejudiciului material și moral cauzat prin această încălcare,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Galițchi Alexei și menținută hotărârea din 11 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 07 februarie 2020, Galițchii Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitând constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a sentinței judecătorești din 17 mai 2013 și încasarea din contul bugetului de stat a prejudiciului material în mărime de 25000 lei, prejudiciului moral în mărime de 280000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 6000 lei.

Prin hotărârea din 11 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Galițchi Alexei și menținută hotărârea din 11 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

La 20 septembrie 2021, Galițchi Alexei, reprezentat de avocatul Daniliuc Nicolae, a contestat cu recurs decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 27 mai 2021, expediată părților la 17 septembrie 2021. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Galițchi Alexei, reprezentat de avocatul Daniliuc Nicolae, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut și poate fi limitat de către autoritățile statului, în special, în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unei căi de atac. Cu toate acestea, restricțiile legale pot fi aplicate dacă nu reduc substanța dreptului dat. În plus, astfel de limitări sunt conforme articolului 6 § 1 din Convenție numai în cazul în care urmăresc un scop legitim și în cazul în care există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (a se vedea cauza Malahov vs Republica Moldova, hotărâre din 07 iunie 2007, § 28; cauza Sultan vs Republica Moldova, hotărâre din 05 iunie 2018, § 24; cauza Graciova vs Republica Moldova, § 23 – 24).

Limitările într-o cale extraordinară de atac pot fi mai stricte decât cerințele instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, cauza Marc Brauer vs Germania, hotărâre din 01 septembrie 2016, § 34; cauza Miessen vs Belgia, hotărâre din 16 octombrie 2016, § 64; cauza Samardžić vs Croația, hotărâre din 20 iulie 2017, § 28; cauza Zubac vs Croația (Marea Cameră), hotărâre din 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, în conformitate cu art. 433 lit. a¹), b), c) și d) al Codului de procedură civilă, instanța a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

În acest sens, art. 433 lit. c) al Codului de procedură civilă prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În același context, art. 75 alin. (1) din legea citată stabilește că, în procesul civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat.

Art. 10 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură, statuează că profesia de

avocat poate fi exercitată de persoana care are cetățenia Republicii Moldova, în privința căreia nu a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară sub forma tutelei, are diplomă de licențiat în drept sau echivalentul acesteia, se bucură de o reputație ireproșabilă și a fost admisă în profesia de avocat după susținerea examenului de calificare.

Iar, prevederile art. 25 din aceeași lege stipulează că licența pentru exercitarea profesiei de avocat se retrage în cazul neexercitării repetate, în decursul unui an, a atribuțiilor, dacă anterior avocatului i s-au aplicat sancțiuni disciplinare.

Verificând *ex-officio*, în temeiul prevederilor art. 433 al Codului de procedură civilă, condițiile de admisibilitate a recursului, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că potrivit [deciziei Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 07 decembrie 2020](#) avocatului Nicolae Daniliuc i s-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de retragerea a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, iar prin [decizia Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 10 martie 2021](#), a fost respinsă cererea prealabilă lui Nicolae Daniliuc împotriva deciziei din 07 decembrie 2020.

În aceeași ordine de idei se atestă că potrivit informației publicate de Ministerul Justiției, Nicolae Daniliuc nu este inclus în [Lista](#) avocaților cu drept de exercitare a activității pentru anul 2021.

Din această perspectivă, instanța de recurs subliniază că Nicolae Daniliuc a ignorat prevederile legale cu privire la împuternicirile reprezentantului și subiectul exercitării căii de atac. Mai mult, un raționament subsidiar rezidă în faptul că statutul de avocat prezumă că aceasta a fost în măsură să cunoască cerințele legii și modul de reprezentare în instanță. În esență, drepturile procedurale sunt însoțite, de obicei, de obligații procedurale (a se vedea cauza Zubac, ibidem, § 93). Astfel, reprezentantul recurentului trebuia să dea dovadă de vigilență la pregătirea dosarului pentru instanța de recurs și să se aștepte că aceste exigențe procedurale să fie aplicate întocmai cu scopul acestora. Or, în caz contrar, flexibilitatea excesivă manifestată de instanțele de judecată față de limitările analizate ar conduce la eliminarea cerințelor procedurale stabilite prin lege (a se vedea cauza Nicolae Popa vs România, hotărâre din 09 decembrie 2014, § 17, cauza Tence vs Slovenia, hotărâre din 31 mai 2016, § 31, cauza Parol vs Polonia, hotărâre din 11 octombrie 2018, § 38).

În lumina celor relatate, instanța de recurs este de părere că lipsa împuternicirilor a fost cauzat în întregime de comportamentul lui Nicolae Daniliuc, fiind încălcate obligațiile procedurale stipulate în articolul 437 alin. (3) al Codului de procedură civilă. De altfel, erorile procedurale ar fi putut fi evitate de la bun început și, ținând cont că acestea sunt, în principal, imputabile pentru Nicolae Daniliuc și, după caz, lui Galițchi Alexei consecințele negative îi revin tot lor (a se vedea Zubac, ibidem, § 121).

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de a reține

existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) al Codului de procedură civilă. În atare condiții, nu a fost demonstrat că Nicolae Daniliuc și-a restabilit dreptul la exercitarea profesiei de avocat sau că actul de retragere a licenței a fost suspendat.

Conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată față de obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției. Deci, raportând raționamentele de mai sus la caracterul special al rolului Curții Supreme de Justiție, normele de drept procedural nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului Galițchi Alexei de acces la un tribunal (a se vedea cauza Samardžić vs Croatia, 20 iulie 2017, § 31).

Având în vedere circumstanțele care preced, completul de judecată decide în mod unanim că recursul declarat de către Galițchi Alexei, reprezentat de avocatul Daniliuc Nicolae, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu articolul 270, articolul 433 lit. c) și articolul 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Galițchi Alexei, reprezentat de avocatul Daniliuc Nicolae.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru